

[Poul Møller.]

og med hensyn til u-landspolitikken har jeg ingen bemærkninger at gøre til den højtærede udenrigsministers redegørelse.

Jeg vil også gerne takke den højtærede udenrigsminister for hans redegørelse for regeringens NATO-politik. Jeg synes, den var klar; jeg synes, den var et sikkert tilsvarende om, at vi kan regne med at kunne bevare sammenholdet og samarbejdet her i det høje ting omkring landets fundamentale udenrigspolitiske problemer.

Vi vil fra konservativ side give vor støtte til at gøre NATO til et led i en afspændingspolitik. Vi kan ikke se andet, end at det er rigtigt at gøre NATO til det forum, hvor vesteuropæiske, amerikanske og canadiske politikere i fællesskab kan drøfte, hvilke initiativer der kan tages enten i fællesskab eller af de enkelte lande for at skabe en afspænding mellem øst og vest, som ud fra et historisk og et verdenspolitisk perspektiv er så vigtig, og jeg er aldeles overbevist om, at NATOs eksistens er en forudsætning for denne afspænding, og her deler jeg helt udenrigsministerens synspunkt og kan give den fuldstændige tilslutning til hr. Per Hækkerups udtalelser i dag.

Det isolerede forsvar er ikke længere nogen mulighed for nogen af Vesteuropas stater eller for noget land i Vesteuropa.

I øvrigt var hr. Per Hækkerups tale så klar i sin argumentation, så sikker i sin fremføring, at det ikke kunne falde mig ind at ville overhække hr. Per Hækkerup ved denne lejlighed. Jeg siger tak for denne tale og siger tak for regeringens redegørelse og håber, at vi i denne tale, ikke mindst i den, hr. Per Hækkerup holdt i dag, kan se, at der stadig er et forsvarligt, et sikkert grundlag for, at det store flertal i dette ting kan fastholdes omkring det, der er nødvendigt, for at Danmark kan have kontinuitet i sin udenrigspolitik, for at Danmark kan have sikkerhed og der kan skabes tillid rundt omkring i verden til Danmarks udenrigspolitik — og det siger jeg tak for.

Formanden: Taletiden er for socialistisk folkepartis vedkommende delt mellem hr. Kai Moltke og hr. Gert Petersen.

Kai Moltke: Ja, jeg skal i modsætning til hr. Per Federspiel takke udenrigsministeren for den udmærkede og i sin struktur temmelig fuldkomne oversigt over bedømmelsen af verdenssituationen, som her er givet over de forhold, hvorunder Danmark må tage stilling til udenrigspolitiske problemer, og jeg må i samme forbindelse sige, at det forsøg på revsning, som kom fra hr. Per Federspiels side, næsten tydede på en vis lyst til at udfylde et tomrum, som i sin tid opstod, da hr. Tyge Dahlgaard af forskellige grunde prøvede at forfægte lignende synspunkter her i salen.

Nu er de ting, jeg skal tage mig af her, jo på samme måde mere globalt betonedede, og jeg giver for så vidt udenrigsministeren ret i, at i øjeblikket har vi jo magtkonstellationen, udviklingen af forholdet mellem de to superstormagter, hvad enten vi kan lide det eller ikke, som den reale kendsgerning. På denne balance hviler udviklingen i sine hovedtræk. Men jeg bliver lidt betænkelig, når man til en vis grad betragter dette som måske lidt for varigt og med hensyn til afspændingen siger — det står i Folketingstidende sp. 1323 —:

„I en større sammenhæng har spørgsmålet“

— det er Vietnamspørgsmålet —

„også forbindelse med afklaring i Washington og Moskva af synspunkter angående de naturlige grænser og den hensigtsmæssige opgavefordeling imellem dem.“

For verden har jo aldrig været anderledes, end at magtcentre forskyder sig, at nye magtcentre dukker op; det kan ske i Vesteuropa, og det kan ske i Asien. Men med hensyn til den øjeblikkelige situation giver jeg udenrigsministeren fuldstændig ret.

Jeg giver i og for sig også udenrigsministeren ret i, at hovedårsagen til, at vi ikke er kommet længere i afspænding, er og bliver den ulykkelige Vietnamkrig, og jeg kan på mange områder dele udenrigsministerens synspunkter, som jo før har været fremsat her i tinget, angående mulighederne for en Vietnamløsning. Jeg hilser således med glæde gentagelsen her i tinget af, at skal man have forhandlinger i gang, må der ske en ensidig og betingelsesløs standsning af bombningerne i Vietnam.